

Bakalářská práce Martiny Englmaierové nese název „Život a dílo Aloise Vincence Hoňka“. Svůj život dělil mezi medicínu a houslařinu. Jako chirurg se zabýval otevřenou léčbou zlomenin. Poprvé u nás použil v roce 1942 dutý kovový nitrodřenový hřeb pro fixaci zlomenin a tzv. kostní steh, při němž se úlomky kostí připoutávají kovovými hřebi. Je zde také popsána Hoňkova účast při operaci Reinharda Heydricha a jeho názor, že čekání na německého lékaře, který přijel z Říše až o den později, se stalo Heydrichovi osudným. Teprve z této práce jsem se dozvěděl, že doktor Honěk je rodákem z Děhylova a učil se u Josefa Růžičky v Opavě. Honěk se přátelil s mnoha hudebníky, například s členy Dvořákova kvarteta, profesory Snítilem, Motlíkem, Moučkou, kteří hráli na jeho nástroje. Václav Neumann mu nabídl, aby jako lékař doprovázel Českou filharmonii na koncertních cestách do zahraničí. V kapitole „Houslařská práce“ je popsáno, podle jakých modelů stavěl Alois Honěk své nástroje. Rozměry houslí nikdy neměnil. Získal ceny na národní i mezinárodní soutěži a zabýval se i měřením tónové kvality smyčcových nástrojů. V závěru práce slečna Englmaierová píše o jeho synech a vnucích, kteří také provozují houslařinu.

Doporučuji k obhajobě a známku A.

Praha, červen 2019

Jan Pěruška